

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: Pestvárosban, 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:
Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.
Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven félévente a kiadó hivatalban. Kérlek az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:
a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörrel 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.
Kiadóhivatal:
Plett Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskerekben, hova az előfizetési penzek és iktatási díjak küldendők.

N.-Becskerek, május 31-én.

(Csak türelem.)

Ma már mindenki politikus. De van is valami már a levegőben, hogy az emberek akaratjuk ellenére is politizálnak.

A politizálás nem veszedelmes, sőt hasznos is lehet néha, kivált azoknál, akik tétlenségökben halaira unják magukat. Az ilyeneknek jól időtöltés.

Politizáljunk tehát mi is egy kissé, nem ugyan időtöltésből, de azért? hogy vidéki olvasóink, kik csendes családi tűzhelyöknél szintén szeretnek tudni, illetőleg hallani a világ eseményeiről; de helyzetök több lapot tartani nem engedni, mint megyei közlönyt tartják csak, amint mondottuk ezeknek a kedvéért, tehát mi is politizáljunk egy kissé.

A keleti események mint a terjedő zivatar tombol mindenfelé.

Mint mikor tüzet vetnek az avarba, az izzó gyökér-tűz csak szűk térben perzseli a szikkadt zombékokat, azután lángra kapva, tova harapódik: ugy a bűnök, a muszka jogtalanságok megcsóvált üszke is egyre tovább csap át az országok határaiba s a láng már közvetlen szomszédságunkban nyaldos.

Ott van la! Oláhország, ez a kis kőcipő nemzeti, melynek összes területe alig tesz ki egy jó tüdejű falusi bakterkiáltással bekurjantatható tért, ez is márig vérszemet kapott.

Nem csak hogy kikiáltotta magát függetlennek, hanem még ráadásul hadat is üzent a töröknek.

Előbb mozmani sem mert; hanem most az orosz-kőpönyeg alatt ugyancsak fujja a kigyókövet.

Csufondáros egy játék ez.

Mintha csak egyenesen oda czélozna a muszka ravaszság, hogy monarchiánk erőnek erejével bele hurczottassék a vérontó mézszárlásba.

Ausztria-Magyarország már eleve tiltakozott, legalább így állítatik, hogy a katonai hadműveletek Kis-Oláhországra is kiterjesztessenek.

És ime megjött az arcuzl csapás.

A „fehér czár“ azzal mentegetőzik, hogy bizony be kellett vonnia az oláh területet is csataterveibe, mert hát így kívánták azt a hadműveleti katonai szempontok.

Ne neked édes kedves monarchiánk. Hát kellett ez nekünk?!

És az oláh, ez a kigyó-faj, sziszeg a muszka-kőpeny alatt.

De vigyázzon Oláhország, a magyar nemzet öntudata, mely eddig szendergett, kikel Herkulesként s kigyókat fojtogat. —

De még az oláh szemtelenség sem volt elég.

Hiába, mint a láncszem, egyik bűn a másikat vonza.

Erősen tartja magát a hír s a távsodrony egyre jobban eregeti világga mint bizonyost, hogy Szerbia is csatárlánczba áll.

Kardját veti szintén a mérlegbe.

És a török mindenkitől elhagyatva, az igazság zászlaja alatt egyedül áll a csaták vérmézein.

Allah! ha van igazság! add a török kezébe a világverő hősök kardját; tégy minden harcoszt egy-egy Titánna!

Most, most vannak monarchiánk válságos napjai is.

A muszka megígérte, hogy Szerbia nem fog harctérül szolgálni.

Ha ez a feltétel sem fogja megtartani, a melyhez a monarchia semlegesége köve van, akkor csakugyan elérkezik a közelbélés pillanata.

Akkor a háború csakugyan közvetlen szomszédságunkba kerülne.

Márig is izgatott Magyarország az eddig történetek fölött.

Tengernyi milliókba van a nagy hadsereg s mégis türjük-e a megalázatlásokat?

Szerbia háboruba vonása lesz az első csatariadó.

Ugy áll a dolog, hogy 14 nap alatt 300,000 közös hadseregbeli katonát és

40,000 honvédet az ország bármely pontjára mozgósíthatunk.

Eddig csak arra voltunk szorítkozva, hogy Archimedesként folyton csak azt hörögtettük a körünket fenyegetőkre:

— Ne tapossatok körünket!

De ha egyszer már csakugyan tapossák — puskatusunk kopog a koponyákon.

Mondatik, hogy a napokban Tisza Kálmán Bécsben levén, ez alkalommal koronatanács is tartatott volna.

És hogy Tisza Kálmán a koronának jelentést tett volna Magyarország igazoltatásáról.

Bizony ugy van. Izgatottság tartja fogva a kedélyeket.

Hiszzen ki is lehetne nyugodt, mikor kövel hajgálnak háztetőnkre, amely ugys oly rozzant, hogy csak az imádság tartja s a szegénység szelem-fája kandikál ki alóla.

Ha azonban netalán zivatar zúdulna reánk, karunk, kardunk meg fogja tudni védelmezni a bár szegényes hajlékot, az édes otthon.

Gondoljuk, erről is hirt vitt Tisza Kálmán a koronának. Ha ezt elmondotta, igazat mondott.

És ha kedvünk szerint való elleneséget kapunk, — csudát mivel a magyar lelkesültség s feltámadnak újra — felistenek!

Megnyugtatóskorra mondhatjuk, „hogy mindaddig a mig Tisza Kálmán hazánk miniszterelnöke,“ nyugton lehetünk?

— *Herteleny József megyénk főispánját a belügyminiszter Temesmegyében az árvezt meggyilkolásának munkálatánál teljhatalmú kormánybiztossá nevezte ki.*

Nagy-Becskerek, május 30-án.

— **Pánszláv izgatások Ausztriában.** A lembergi „Gazeta Narodowa“ jól értesült helyről hallja, hogy az orosz kormány Ausztriában és Törökországban Tolstói herczegre bízta a pánszláv agitáció vezetését. Ő küldi ki az ügynököket, szerződött pánszláv szinezeti lapokat. Nagy összegek fölött rendelkezik, mivel a pétervári kabinet e czélra sok pénzt szavazott meg. Tolstói herczeg a lengyelekre is kiterjeszté figyelmét, hogy ezek közt is létesítsen egy pánszláv árszolgálatot. Sem ígéretekben, sem pénzben nem fukarkodik. Egy idő óta minden nagyobb galicziai városban hemzseg-

haggyon élni. Ismét nagyobb utat teendő így szolt öcscséhez:

— Fiam, légy egészen nyugodt; én magamra vállalom, számodra a megyékben egy jó partiet kifürkészni. Elvégezem ez ügyet, s neked nem lesz más tenni valód, csak eljönni s a lányt elvenni. E tekintetben bizhatol bennem, az ilyesekben szerencsés tapintatom van. Egy hónap alatt hallasz fölém.

Lombard bátya megtartotta szavát; elutazta után három héttel ezt írta öcscsének:

— Kedves barátom! Van szerencsém téged tudósítani, hogy egyezsünk következtében számodra pompás partiet kerestem ki. Egy ifju lányka, szép mint angyal, gyönyörű kek szem, széke haj, egy biztos tőkének tizenöt ezer franknyi jövedelmével egyetlen lány; százezer franknyi nászajándékkal. Reményem, megleszesz velem elégedve. Mihelyt leveletem veszed, azonnal indulj utnak, s ne késsél a házasságot végrehajtani. Sajnálom, hogy menyekződön jelen nem lehetek, mint-hogy kénytetem haladék nélkül Marseillebe menni, s legalább két hónapot a Provenceban tölteni. Visszajöttömkor nagy örömmre lesz téged házi körödben találni; s szives szerencse-kívánatom kísérnek. Addig is légy boldog, kész köteles nagybátyád

Lombard Izidor.

U. I. Ime arád czime: Dutillois Euphrosin kisasszony, anyjánál, Dutillois asszonyságnál, Bonyban, Montargis mellett.

E levél Leonának igen nagy örömet szerze. Derült kedvvel, reménytelen indult utnak, s bajos jövendőről álmodék. Fontainebleauban megállt a gyorsszekér, s a conducteur husz percet enged az utazóknak ebédlésre. Asztalhoz ülének. A mellékszóban egy más, Lyonból jövő gyorsszekér utasai végzek ebédöket; s épen elutazásra készülének, midőn rendőrök léptek be, s az utleveleket kívánták látni, melyek szorgosan összeszedettek, s megvizsgáltattak; mert akkor ismét egy, nem tudom, melyik összeesküvés gyanított. — Miután a rendőrök a bevett szokásokat meg-

nek az ügynökök, kik szláv szolidaritást prédikálnak s reformokat ígérnek, ha a lengyelek nyugodtan maradnak.

— **A magyar legió.** Törökország zászlója alatt nemokára magyar vitézek is fognak harcolni. A szultán ugyanis a magyar legió szervezését jóvá hagyta, s Csutak, volt honvéd őrnagyot nevezte ki parancsnokul. Hadségéde Lakos, ki azelőtt szintén az osztrák-magyar hadseregben szolgált. Hazánkban közül már is sokan vették föl magukat a legióba, s a fölvetelre jelentkezők száma egyre növekszik. Hogy a fölvetésmas nemzetbeliek előtt se legyen kizárva, a csapat az „idegenek legiója“ címet viselendő; zászlóján azonban magyar czimer leend, s harczosai is magyar czimerrel fognak a fezen viselni.

Egy másik hír szerint pedig Erdély déli megyéinek romanajaku lakosai közt élénk forgalomba jöttek az orosz rubelek. Jó lesz résen lenni az ilyen jelenségekkel szemben.

— **A dunai közlekedés szabadsága ügyében** külügyi hivatalunk tárgyalásokat folytatott az orosz kabinettel, melyek a „Fremdenblatt“ szerint eredményre vezettek. — Ausztria-Magyarország reklamációja ezen kérdésben május 6-ikán kelt s erre Novikoff bécsi orosz nagykövet válaszul közölte Andrássy grófnál az orosz kormány egy jegyzékét, melyben a május 6-iki osztrák-magyar jegyzékben foglalt elveket teljesen megátá teszi s a kívánt biztosításokat a legudvariasabb formában megadja, kijelentvén, hogy, amint az események megengedik, amennyiben tőle függ, sietni fog, a bécsi külügyi kormányt nyilatkozatot követel s teljes szabadságot ismét helyreállítani. Az orosz válasz május 11-én kelt. A külügyi kormány Bukarestben s Konstantinápolyban ugyanily nyilatkozatot követel s mint a nevezett muszka-osztrák lap jelenti, főleg a portával szemben fog erőlyesen fellépni, (perze!) mert nem akarja tűnni, hogy a Duna a törökök által olyan pontokon is elzárassék, melyek a harczter körén kívül esnek.

A közigazgatási bizottságok és anyagi érdekeink.

A közigazgatási bizottságokról szóló törvény szerint a törvényhatósági közgyűlésnek 10 választott tagja van, — kik „e végett tett, vagy teendő intézkedéseket, mint szintén ezek sikereit is befoglatják jelentéseikbe és javaslatba hozhatnak oly intézkedéseket, melyeket csak a kormány s a törvényhozás tehetnek.“ Az 1876. VI. t. cz. tehát nyilván azt czélozza, hogy a közigazgatási bizottság a törvényhatósági terület anyagi érdekeit is képviselje, s hogy a törvényhatóságot ugy, mint a kormányt a közigazgatási és társadalmi viszonyok fölül helyesen informálja. A törvény-

TÁRGYA.

Az útlevél.

— Igaz tehát, Leo, s kívánhatok neked szerencsét; megakarsz hazasodni?

— Minden bizonynyal . . . Látod itt e turbát és bűrszakot; egy óra múlva a gyors-szekérrel elutazom, holnap estére Montargisban vagyok, s holnapután jövendőbeli nőmnek mutatom be magam; ki onnan néhány órányi távolban, falun lakik.

— S szép ő, a te jövendőbeli nőd?

— Gyönyörű . . . Én ugyan még nem látam, de nagybátyám Lombard, ki szives volt e házasságot elintézni, a leányról igen kecses képet ada nekem. Tizennyolcz éves, széke, százezer franknyi hozomány, s jövöben még egyszer annyi. Látod kell őt, Gyula, mert te egyike vagy azon kevés barátimnak, kiknek hazam ezután is, mindig nyíltan álland.

— Szép, köszönöm. Hanem elutazásod pillanata közel; elj hat boldogul, szerencsés utat s vig viszonzlatást.

Durand Leo tetsző külsejű fiatal ember volt; arca kellemes, elméje nem ragyogó ugyan, de mégis jelesb a középszerűnél. Szerény, nem banga, nem föltáno levén, észrevetlenül éle. Azonban jeleme még sem volt némi eredetiség nélkül. Husz éves korában magára hagyottan, ura cselekedeteinek s birtokának, a nötlenségől mindig idegennek mutatkozék, nem birt sem azon izléssel, sem azon hajlandóságokkal, mik a nötlent életet becsesíthetik; őt a függetlenség nem kecsgette; kerálte a lármás mulatságokat, s félt a galant kalandoktól. A szerelem, fogalmat szerint, gyöngéd és tartós szenvedély volt. — Kissé gyenge és engedékeny jelemű levén, hajló mások véleményeik elfogadására, kész engedni, s magát vezetetni, mintegy teremtettnék érzé magát a házasságra; s még sem vevé eddig senki észre azon tulajdonait, me-

lyek őt jó férjjé bélyegzék, s mik szerencsés házasságot kezeskedhetek volna; és így Leo, személye minden jeleségeinek, haterzen franknyi évi jövedelmének, s megházasulási nagy kedvének ellenére is, huszennyolczadik évében még mindig nötlent volt.

Leo, épen oly meggondolatlan mint nyughatlanul, először egy ifju özvegyhez fordult, ki őt tetszékenysége által bilincselte le, s ezt csakugyan meg is kérte. Az özvegy, ki ezt nem várta, igen meglepetett, midőn látta, hogy a dolog komoly fordulatot von, de ő az özvegyseg kellemét sokkal többre becsülé, hogy sem magát az arróli lemondásra elökelhette volna. Köszönetet monda hát hódoló imádjának, s kosarat ada. Ez megzavarta Leót, s további lépteiben ügyetlenné, s bizalmatlanná tevé. Háromszori hajtőrése után megbukásairól beszélének, s azon családok, melyekkel összekötötték kívánt, megijedének ezen.

— M. N. és D. kisasszonyoktól elutasítaték — így sutogának egymás között — a külszin daczára is, valami titkos okának kell lenni.

Természetesen tág mező nyílt mindenféle vélekedések, s a legképtelenebb magyarázatásoknak, s mint szokás egyet s más regélgetének, bármily alaptalanul. Így folyt el több év, és Leo, lenyomatva balesetei súlyától, s elcsüggesztve bukásai által, elégre minden kedvét elveszté további lépéshez.

Szerencséjére Lombard nagybátyja segélyére jött, ki mint néhai kalmár ügyvivő, régi kedves szokásairól le nem mondhatván, noha meggazdagult, s egy fontos vállalat részesé, meg mint a ház főnöke is, eddigi utait, magának tartá fel. Már harmincz év óta szüntelen utaza Lombard bátya Franciaországban, s minden megyébeni szerelmi szövetségével dicsekvék. Egyébként elég csinos volt, ezen udvarias cosmopolitizmust igazolhatni. Ambar a nötlenség nagy partolója, Leo hajlandóságát soha sem ügyeksék levinni. A szó való értelmében szabadelmű, az volt elve, hogy mindenkit saját izlése szerint

tartották, megkerülék a két asztalt, nevenként hívnak fel minden utast, s utlevélt mindenkinék visszaadák.

Mig Leo a montargisi uton tovább haladt, Bonyban róla gondolkozának. Dutillois Euphrosin megérdemlé azon dicseretet, melyet szépségének Lombard bátya adott. Ő ifju kecses lányka volt, kinek nem vala egyéb hibája, csak kis akaratosság, mint rendszerint minden elkényeztetett gyermeknek. S e tekintetben tökéletesen illék Leóhoz. — Mint tizenöt ezer frank évi jövedelmének öröke Euphrosin gazdagabb vala, hogy sem Bonyban magához illő partiet találhasson. Nem is merészkedett még senki őt megkérni, kivéve egy golyhó rokonát, Javin Pamphilust, kit kikoszarozott, ki azonban még mindig rajta függé, s időről időre új támadást merénylett. Midőn hát most Lombard bátya Montargisban keresztül ment, eszébe juta, hogy megholt barátja, Dutillois, egy özvegyet hagyott maga után, egyetlen lánynyal, s nevezetes birtokkal, Bonyba ment, Euphrosint izlése szerintének lelé, megtevé ajánlatát, mely el is fogadtatott. Javin Pamphilus ezen vigasztalhatlan lön; még mindig arra számolt, hogy állhatatossága s vágytársak hia miatt Bonyban győztes leend; de látván, hogy Páris áll ki versenyre, elveszté minden reményét. Lombard bátya öcscsének házasságot elintéztvén, elutazott. Leonak más nap Bonyba kell vala megérkeznie; Dutillois asszonyság lányát, jövendőbeli kötelességeivel, s jogaival mulattatá, s Euphrosin, ki egy óra óta álmodozólag hallgatta: most rögtön félbe szakasztá anyja beszédét, mondván: — Ugy látszik, kevéssé mégis sietünk, Durand urat bátyja ajánlatára elfogadni.

— Lombard úr képtelen bennünket elámitani, — viszonzá anyja. Ezenfelül jegyzőm minden iránt megtevé a szükséges vizsgálókat.

— Nem kételkedem haterzen franknyi évi jövedelmél; szivesen is akarom hinni, hogy jó családból való, s hogy erkölcsi ellen sincs semmi kifogás. Ez mind jó önek, ön felelőségének, mint anyja, eleget tett, s lány-

nek nem lehetett más intenciója, minthogy a megyei közigazgatási bizottság, az autonóm uton kezdeményezett tevékenység kifejlődésének segédkezet nyújtson, s hogy megfigyelje a bajokat és akadályokat, melyekkel anyagi érdekeink is megynként küzdenek. Az a 10 egyén, kik a megye által a közigazgatási bizottságba választatnak, ha bírják az illető gazdasági, ipar- s kereskedelmi testületek bizalmát, ha kellő szakismerettel s tájékozottsággal rendelkeznek, és a kellő bátorsággal s erélylyel egy a közigazgatási bizottságban mint a miniszteriumban felfejtik a megye anyagi fejlődését akadályozó nehézségeket: igen hatalmas tényezője lehet a megyei életnek.

A közigazgatási bizottságokra ez irányban országszerte igen szép és nagy szerepük van.

Vannak ugyan ipar- s kereskedelmi kamaráink, de ezek csekély befolyással bírnak a társadalomra, nincsenek képviselve a közigazgatási bizottságban s hatáskörük nem is terjed ki a közigazgatás minden ágazatára. Földmívelési kamarák nálunk nincsenek. Nincs különálló földmívelési miniszteriumunk. A kincstári-, a korona-, közalap- és alapítványi s a t. vagyont más-más kéz kezeli — ennek folytán a kezelésben hiányzik azon összhangzat, nélküli a koncentrált, önálló vezetést, melyre a közigazgatási miniszterium volna hivatva, egy ily miniszterium vehetné aztan kezébe közigazgatásunk rendezését. Földmívelési miniszteriumunk pedig, úgy amint van, t. i. kizárva az államvagyonok legnagyobb részének kezeléséből „test nélküli szellem”, mely főképp csak szellemileg hathat ki közigazgatásunk mozgalmaira s csak a közigazgatási bizottsági tagok közvetítése mellett. Ebből világos, mily nagy fontossága van a közigazgatási választott bizottsági tagok odaadó, ügybuzgó működésének; a közigazgatási érdekeket kizárólag ők képviselik függetlenül s ők szolgálhatják a legtöbb eredményt.

És ha ez ideig a közigazgatási törvények ezen oldalát figyelembe nem vettük, ha az illető községek, nagybirtokosok, gyárosok, gazdasági, ipar- s kereskedelmi testületek nem jelölték ki megbízottjaikat, — ezt főképp annak tulajdoníthatjuk, hogy a közigazgatási miniszterium nem értesítette, nem hívta fel őket megbízásuk kifejezésére, nem jelentette ki, hogy az anyagi érdekek védelmére választott szakférfiakról információkat s javaslatokat közvetlenül is kész elfogadni. Ideje lesz, ha egyrészt a kormány, másrészt az érdekeltek megbeszélnek a kellő lépéseket közigazgatásunk viszonyaink s mozgalmaink szabályozására, illetőleg annak kölcsönös segédkezés útján eszközöndő fejlesztésére.

Akarjuk hinni, hogy a közigazgatási bizottságok meg fognak felelni e szép szerepüknek, melyben oly sokat tehetnek az egyes vidékek érdekében.

De a kormánytól is bizonyára meg lehet várni, hogy ha törvényhatóságok közigazga-

tási bizottságai csakugyan élni fognak ezen törvényadta joggal, ha az egyes törvényhatóságok különféle bajait fel fogják tárnai a kormány előtt, kérik fogják az orvoslást és reá fognak mutatni az orvoslás módjaira: akkor a kormány is tegye meg, ami hatáskörében s a lehetőség határai közt fekszik. Mert különben az említett törvényzikknek intenciója írott malaszt marad. A törvényhozás a közigazgatási bizottságoknak a jelentéstétel, nyilatkozás és véleményadás jogát bizonyára nem azért adta meg, hogy a miniszteriumok levéltárai „ad acta” tett irathalmazokkal szaporodjanak. „K — ny.”

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Kis-Zombor, 1877. május 24-én.

Kedves barátom Frigyes!

Fájó érzés fogja el valomat, midőn innen a veszély és félelem központjából, értesítelek. Helységünk az utóbbi időben helyszíne volt mindennemű rendkívüli eseményeknek, m. é. december hóban a posta ellen merényelt rablógilykosság, később ápril hóban a tüzvész és most már közel két hete a Maros zöld árja tarja rettegésben nem csak helységünket de az egész vidéket, sőt a komolyan gondolkodó, Torontálmege nagy részéért is retteg. A víz allasa az eddig jegyzett legmagasabb árt 1 1/2 — 2 1/2 lábbal haladja meg. A veszély az egész vonalon oly nagy, hogy a catastropha beállását minden pillanatban felni lehet, annál is inkább, mert elegendő munka erővel nem rendelkezünk. Aradtól Szegedig majd minden községben zug a vészharang, különösen, a mai hírek szerint, Szekesut és Nagyfalut a Maros előnté, ugyszint az Uj-Szeged előtti térség, melyen a népkert áll és hol rége óta a 100 lábú hid volt, már Maros vízzel van tele.

A legveszélyesebb pontok ezen a vidéken, a szőregi camarális töltés, a deszki „Karcza”, „Helye”, „Brada”, „Körös faerdő”, „Hajdova”, „Ferencszállás”; Kis-Zombor, „Muko”, „Baranyi”, „Ájtárs”, „Moricz erdeje”, „Pincz domb” és „Csanádi káplárház”. — A felsőbb vidékről biztos híreim nincsenek de annyit irhatok hogy Csanádtól egész fel Aradig ha nem szomorubb de jobb semmi esetre sincs az állapot. — Az Uj-szegedi kiöntés a szeged-temesvári államutat előnté úgy hogy Szegeddel csak is a vasuti töltésen lehet közlekedni. Igen könnyen megeshetik, sőt ha elegendő erő nem jön egészen biztos, hogy akkor midőn jelen soraim becses lapodban megjelennek, Uj-Szeged, Szőreg, Deszk, Klarafalva, Ferencszállás, Kis-Zombor, Béb, Rabé, Kocsorhat, Kükékháza és még számtalan más község csak a romhalmazról lesz megismerhető, mert az esetleges árvíz a szeged-temesvári és vaskány-perjamosi vasuti töltések gátolják természetes lefolyásukat. A veszély kétségbe ejtő állapotát még növeli azon körülmény, hogy felni lehet a töltések szántsándekecs átvágását, mely ezből, legalább a kis-zombori határban, a számos töltési pótcsőszön kívül, meg fegyveres egyének is cirkálnak.

A nagy zavar között többet most nem irhatok, de nem is írnek, mert tudom, hogy, ha a veszélyt háven leírni lenne szándékom, akkor munkám csak hiu kísérlet volna, mert az elképzelhetlent tollal leírni lehetetlen, — bajos. —

nek illő sorsot fog vala szerezni; de nekem ez nem elég, azon urnak tetszeni is kell, hiszen, hogy észre vevém, hogy bármint dicserés is Lombard úr unokáocse jelemét, mindig kikerülte valamit személyéről szólani. Az igazság az, hogy Lombard úr e cikkelyről igen határozatlan nyilatkozék, s ezt azon egyetlen okból, mert férfiben csak egyféle szépséget ismert. Az ő izlése szerint szép férfinak, hat lábnyi magasnak kellett lenni, széles vállakkal, eleven arczszínnel, s nagy bajusszal.

Leo épen nem birt e ragyogó jelességekkel, s Lombard bácsi elégnék találta öcséséről, kinek nézete szerint nem is igen kedvező a természet, így nyilatkozni: „majdnem bizonyossággal mondhatom, hogy önök nem találndják rútának.” E kétértelmű kifejezés Euphrosinban kétséget, és nyugtalanságot támasztott.

— Nős, mondá Dutillois asszony, hiszen még egészen szabad vagy, még mi sincs alá írva. Holnap látandó Durand urat, s ha nem tetszik, ismét elutasítjuk. De én fogadni mernék, hogy tetszend.

— Épen ez a bökkenő; ön bizik ezen föltételben, s azért veszi oly könnyedén ezen szókat: elutasítjuk. Hát azt hiszi, oly könnyű valakinek szemébe mondani: ön nem tetszik nekünk, mi önt kellemetlennek, s rútának találjuk. Lássá, kedves anyám! ha ez eset valóban megtörténék, s ön kénytelenek, neki e bökölátot mondani, tudom, hogy úgy megzavarodnék, hogy én merő szánakozásból, s csak hogy önt a zavarból kimentsem, eltekélhetném magam, neje lenni. — Oh én ismerem magamat! — Szerencsére, tudok még eszközt, mely minket, s őt minden zavartól megment.

— S mi volna ez?
— Megmondom önnek, ön befogat, három óra alatt Montargisban vagyunk; azon vendégházban szállunk meg. hol a párisi gyors-szekerek; nem ismernek bennünket, az utasokkal table d'hôte-nál vacsorálunk. Durand urat meglátom, s ha nem tetszik, ön egy módos levelet ír neki, mely őt Bonyba jöve-

től eltartóztatja, s minket egy kínos nyilatkozástól megment. Mit mond teremhez?

Midőn Dutillois asszony sánya Montargisba érkezének, s azon vendégházba szállának, hol a gyors-szekerek szoktak megállani, esti kilenc óra vala, s a vacsorának már vége. Euphrosin most a fogadós néltől kérdőzködék, ki készséggel felele kérdésére.

— Van azon utazók közt, kik Párisból érkeztek, egy Durand nevű?

— Igen, kisasszony, igen; fiatal ember, ki mennyire beszélgetéseiből megértém, e tájon házasodni akar. Holnap Bonyba szándékozik: Tamás viendi őt oda cabrioletében, miért őt frankot kap. Tulajdonképp három frank elég volna, de ha az ember jövedőbelihez utazik, valamivel többre vagy kevesebb nem oly igen szorosan tekint. Ismerik nagyságtok Durand urat? értesítem eljövetelekről? még nem fekdűt le, mert még gyertya ég szobájában. — Ah, épen itt jó Katalin, s útlevelet hozza, melyet a hatóság számára késsen kell tartanom, s nevét a lajstromba iktatni. Vacsorálandnak nagyságtok?

— Igen, felelé Euphrosin; csak minél előbb gondoskodjak róla.

— Pontban, mesdames.
A fogadós né távozik, s az útlevelet az asztalon hagyá Euphrosin rögtön utána nyúlt, és — tán nincs is szükség látunk Durand urat, hisz imitt arczképe — mondá.

Olvasa: A királyi nevében. . . . Durand Péter Ignác . . . tehát Ignác a neve; mily csuf név!

— Mást adandz neki, izlésed szerint, felele anyja.

Euphrosin most a küljegyeket tekinté meg. Az első szóal elhalványodék, keze reszketett; s így szólólt anyjához: hajaj! is mást adhatok neki izlésed szerint?

— Hogyhogy?

— Haja: vörös.

— Vörös! kiálta Dutillois asszony. Ah, Lombard úr! Lombard úr!

— Még ez nem mind, folytatá hidegen Euphrosin; hallja csak mama: homloka ala-

Magjegyzem még hogy a munkálatokat, Boros, Marchovszky, Katona, Tóth és Ivkovits mérnökök vezelik.

A gondviselés hártisa el rölünk e veszélyt különben az előbb nevezett községek sorsa el van döntve.

Épen most veszem Buocz szolgabíró sürgönyét, hogy a Perjamos nagy falu közötti kereszt töltés átszakadt és ennek folytán a víz Perjamos alatt folyik.

Egy holdgabb és vigabb viszontlatásig *) ötel híved

Jenő.

Tör.-Beese, 1877. május 21-én.

Tekint. szerkesztő úr!

A török-becsei műkedvelői társaság nevében kérem, sziveskedjék következő soraimnak becses lapjában helyt engedni.

A tör.-becsei műkedvelői társaság f. évi május 8-án tartott jötekonny ezülv előadásával ezen műkedvelői előadások sorát legalább egyelőre befejezvé, kötelességének ismeri működésének eredményéről a nyilvánosság előtt is beszámolni.

A műkedvelői társaság, mikint városunk közönsége előtt tudva van, közbejött akadályok folytán csak 3 előadást rendezhetett, melyeknek anyagi eredményét a társaság megbízása folytán, a következőkben van szerencsém kitüntetni. Összes bevétel a felülfizetésekkel együtt 223 ft. 20 kr. Összes kiadás 194 ft. 93 kr. Marad tehát tiszta jövedelmül 28 ft. 27 kr.; mely összeg a tör.-becsei tükarék-pénztárban helyzetetett el, a betéti könyvecské pedig a műkedvelői társaság további rendelkezéséig megőrzés végett a községeljáróságnak adatott át.

Felülfizettek: Bergl Ármin 1 ft. 80 kr., Krumanovits Alex. 60 kr., Beck Adolf, Issekutz Antal, Dedovits N., Gazdik Ferencz, Rankovits István, Gulyás Antal, Dimitrievits Dániel urak és Poznanovitsné urnő egyenkint 30 kr., továbbá Steingaszner Akos úr 60 kr. és N. N. 40 kr.

A tör.-becsei műkedvelői társaság ezen nyílt számadását azon megjegyzéssel teszi közzé, miszerint a részletes számadásokat, s nyugtákat 3 hónapon át megőrzendi, s azokat bárkinek megtekintés végett előmutatni kész.

Ezzel kapcsolatban nem mulasztatja el a műkedvelői társaság városunk minden szép és jóért lelkesülni tudó, áldozatkész közönségének azon lelkes pártfogásért, és erkölcsi támogatásért, melyben előadásait részesíté, s mely azoknak jó sikerét hathatosan előmozdítá, hála köszönetét kifejezni.

Teljes tisztelettel

Bizek Kornél.

HETI SZEMLE.

A háború színhelyéről. Erzerumból értesítést kapnak a lapok, mely szerint Ardahanból a török helyőrség két irányban visszavonult. — Az egyik rész Ardanucnak tartott, miután keresztül vágott az orosz hadoszlopon. — A helyőrség második fele a hír szerint rendben visszavonult Karsz felé, de ez lehetetlen. A szultán csapatai bár sikertelenül, de

*) Tisztelt barátunk e vesztjelző sorait lapunk zárta-
kor vettük, s így azt mint számunkban sajnálata-
tunkra nem tehetjük közzé. — Adja az ég, hogy
mire t. barátunk sorai napvilágot látnak, a veszt-
jelzőről csak mint voltról beszélhessünk. (Szerk.)

vitézül védelmezték volt Ardahant. — Az oroszok nagy túlsúlyban voltak, 50,000 embert gyűjtven a támadásra, míg a török haderő nem haladta meg a 10,000-et. Az ostrom első napján oly határozott győzelmet arattak a törökök a támadók fölött, hogy talán nagyon is hamar elbizakodtak, hogy szétverik a rajzó oroszokat. A második napon azonban az ellenség nagyon is erős volt, semhogy a törökök tökélellen vedmévei ellenállhassak volna hatalmas előnyomulásának, s ilyen körülmények közt lehetetlen volt Ardahant megtartani. Az ottmani veszteség azonban épen nem volt súlyos, s a visszavonulás a katonai erőt minden csökkenése nélkül történt meg, — csakis annyiban, hogy az erő — mint említém — kétfelé oszlott. Ezalatt az oroszok, mint hírlik, körülzárolták Batum hátvédét; mely vár védelmi seregével együtt ujjában fenyegetve van. A mint látszik, az oroszok ép oly kemény mint gyors csapatot szándékoznak mérni Ázsiában a törökökre. Ardahan eleste kétségtelenül nagy előnynek fog bebizonyolni az orosz hadseregére nézve, minthogy e pozitív elfoglalásával megtszították az ellenségtől homlokzatukat s akadálytalannul keresztulvihetik terveiket Karsz és Erzurum ellen. Roszul tolmácsolnám a férfias bátorságot és az önbizalmat, a melynek híré a csatatérről vettem, és a melynek itt a hazafias ozmanlik közt magam is szentantuja voltam, ha azt állítanám, hogy a törökök egyáltalában hajlandók kétségbeesni a vereség miatt, de mind a mellett ki kell jelentenem, hogy a legbölcsebb fők is úgy tekintenek az eseményre, mint a háboru forduló pontjára. Az orosz hadsereg már 100,000 emberrel áll a Duna mentén, 25 ezer ember Gyurgyevo és Oltenicza közt mozog, 75 ezer pedig Turnu-Magurelli és Zimnicza közt Gyurgyevótól nyugotra táboroz. Egy bucaresti távirat szerint az orosz hadsereg már e hó végén meg fogná kísértetni a Dunán való átkelést. Azt hisszuk, hogy pár nap alatt nem növekedhetik a Dunamentén felállított csapatok száma oly nagyra, hogy a muszka hadvezénylet már most megkísértené a döntő átkelési próbát. Valószínű, hogy az oroszok egyszerre több, hír szerint nyolcz ponton fognak a hídveréshez: de chez a mostani erő, mely Brailától Turnu-Magurellig nyugul el, nem elégséges. Az oroszok mint a fentebbi hadállásból kitünik nem merik az átkelési főharcot Ruszcsuk és Szilistria közt megővni, hanem Sistov és Nikopolis közt kísértik meg azt.

Itthon. Az osztrák-magyar birodalomban jelenleg uralkodó kormányok egészen megbarátkoztak azon nagy gondolattal, hogy a birodalom Lengyelország módjára feladabolassék s a török birodalom lételet biztositó hatalmak a zsakmányból megfelelő részt kapjanak. Az osztrák-magyar secundo-generatúra vonatkozó hírek hivatalos részről ezideig czafolatlan nem részesültek. A bécsi közös külügyi hivatal ujjab időben oly felhivatalos levelekkel árasztja el a kormánypartit lapokat, melyekből minden avatott szem előtt élesen kidomborodik kormányaink külpolitikája. E külpolitika nem más, mint a porta liquidálattása. A „Ellenőr”-ben s a „P. Lloyd”-ban csaknem egyhangú (minden esetre egy sugalomból eredt) bécsi level volt, melyben roppant zaj s szöhhübök után, csűrös csavarások közt végre is azon eredmény sul ki, hogy a hivatalos Ausztria-Magyarország bevérvárja a muszka a muszka össztörő a

nek kinalkoznak. Lombard bácsi t. i. Marseilleben rögtön meghalálozott, s öcsésének ötszáz-ezer franknyi birtokot hagyta.

Leo kéjelgések örvényébe rohant, s uj szempontból nézé a házasságot.

Egy év folyt le montargisi szerencsétlen utazása óta, midőn Leo, bálban egy igen csinos ifju nővel találkozék, ki neve hallásánál így szólította meg:

— Kevés hián volt, hogy Durandné legyenek.

— Ah . . . tán egy rokonom . . .

— Egy Durand Ignác úr, párisi adószedő; ismeri őt ön?

— Természetesen. Különös módon ismerkedék meg. Mult évben, utelveleik elcsesértettek, s ő befogaték. Szerencséjére másnap Montargisból visszatértem, és . . .

— Montargisból! s utelveleik elcsesértettek?

— Igen, madame. Nála enyém, s az övé nálam volt. Egy rendőr tévedése okozta azt, s minthogy egymáshoz nem hasonlítottuk . . .

— Ah, istenem! mit mond! ön volt az? . . .

— Én voltam-e? mit akar ezzel mondani? sziveskedjék, kérem felvilágosítani.

— En, uram, Dutillois Euphrosin vagyok.

Akkor anyámmal ön elébe kocszám, hogy szemlátomást meggyőződjem. A montargisi vendégházban láttam útlevelet, és . . .

— S a küljegyek elijeszték? És valóban nem minden ok nélkül. S én ki szerencsét kívántam magamnak, hogy e tévedés kellemetlenségeit elkerülhetem! . . . De, kisasszony, tán szabad volna reménylenem . . .

— Most, uram, férjné, Javinné vagyok. Amott szemközt velünk a játékasztalnál ül férjem.

Egy buta kinézésű, ügyetlen alakot mutatata Leónak, kinek szeméből, a neki jutott assmiatti öröm sugartott ki.

— Átkozott útleve! kiálta föl Leo.

— Átkozott útleve! mondá csendesen Euphrosin.

portát s akkor az osztrák-magyar monarchia is rá fog rontani a már letiport védetlen törökre, s ha Oroszország és a dunai satellesei zsákmányt ragadoznak maguknak: hivatalos Ausztria-Magyarország is kiveszi a keleti prédából a maga illető részét. Ez a jmi és magyar kormányunk külpolitikája. Bismarck közölte, a „Nord. Allg. Ztg.” nem régen azt mondta, hogy Ausztria-Magyarország még most nem lép ki tartózkodó állásból, de majd néhány hónap múlva ut az actio orája s akkor a keleti kérdés oly módra fog megoldani, mely gyorsasága — s alaposságával meg fogja lepni a világot. Bismarck észak-nemet vezérlejtő tudatni akarta jó előre a világgal, hogy legyen készen a török birodalom gyors szétszedésére.

Törökország. Konstantinápolyban fajdalmas izgatottság uralkodik. Sőt lázadástól lehet tartani, a miért is újabb hírek szerint a városra s környékére az ostrom állapot fogna kihirdettni. A sofák, sőt maga a török parlament is alkalmat vettek maguknak Ardahan eleste következtében az erélyes Midhat visszahívását követelni. A legnagyobb zavargás május 24-én történt. A május 24-iki demonstráció feneketlen zavarba döntheti a török kormányzatot. E pillanatig még nem tudjuk biztosan, vajon Mahmud pasa és társai csakugyan ostromállapottal akarják-e uralmat fenntartani, de valószínű, hogy ily rendszabályt nem fogják megmentetni a birodalom jövőjét. A konstantinápolyi közvélemény ösztönösen érzi, hogy nagy idők nagy embert követelnek a kormányra. A parlament magatartása a sofákkal szemben, ezeknek a ülés-teremben történt kihallgatása s a ház elnökönek a szultánhoz menetele, mind arra mutatnak, hogy a török törvényhozó testület maga is osztozik azon nézetben hogy a birodalomnak Midhat pasára nagy szüksége van. A kuszóban álló görög miniszterválság Athénből vett értesülés szerint következőleg fog megoldani: Canavas a miniszterelnök, Deligeorgis a külügyi, Comunduros a pénzügyi, Zaimis a belügyi és Pallaska a tengerészeti tárczát vállalják el. Bulgáriából a török kormány a zavargó elemeket a drinápolyi szandzsákba internáltatja. Ez intézkedés elől azonban az ifjú bolgárok futással menekülnek. A polgári kormányzat legközelebb Ruscsukból Várnába tétetik ki. Ruscsukban ugyanis az egész szandzsákba ostromállapot fog kihirdettni. Bosnyákszámban levő török katonai haderő a „Pol. Corr.” szerint jelenleg 14 zászlóalj rendes és 82 bulyuk rendetlen csapatokból áll, összesen tehát 24—25.000 emberből; ezek közül 8—9000 a felkelők ellen működik. A törökök főösszpontosítási helyük Livno, Grahovo és Szedzi; ez utóbbi helyen satorlábort is van, melyet 6 ágyu védelmez. — A bosnyák-szerb és az ó-szerbiai határokat a törökök újból erősítik; szintegy a driná határt is, mi arra mutat, hogy a szerb szomszédban nem igen biznak.

Oroszország. A czár orvosai ajánlatára utazik hadseregéhez. — Mióta a czár hadseregétől távozott, beteges izgatottság vett rajta erőt, mely a czárnak különben is idős természetét tekintve, komoly aggodalmat költött az orvosokban. Schol sem lel helyét, a harcztérről érkező hírek nem elégítik ki; e tény-nyel szemben maguk az orvosok ajánlották a hadsereghez való visszatérést, mint a viszonylag legjobb segítő szert. — Alaptalan azon hír, hogy a czár átvinné a főparancsnokságot. Az orosz dunai hadsereg, mint a „Pol. Corr.”-nek Plojestből írják, daczára annak, hogy az oly nagy, a minővel Oroszország még egy habóruban sem rendelkezett, újabb erősítésre szorul s Oroszország minden részéből újabb csapatok szállítottak a Duna mentére. Hiteles hírek szerint 21-kén állítottak fel kijelölt állomásaikon a nehéz útegek, s ezzel a tényleges támadásra előkészítő intézkedések legnehezebb része megtörtént. A felvonulás nagy precizióval ment végbe; az élelmezés a levelezés szerint kitűnő volt. Azon csapatok, melyek nem vasuton szállítottak, dandáronként tették meg gyalog az utat. Az élelmezési ügy-nyökök a csapatokat bizonyos kijelölt helyeken várták s átadták nekik az élelmi szereket. A kenyér jó, a hus fris, a bor — ezt kapják a katonák palinka helyett — hamisítatlan. Több helyütt a lovakkak zab helyett árpát kellett adni, mert Romániában zab kevés termelt. Az egész felvonulás folyama alatt, mely majd négy hélig tartott, egyetlen kihágás sem fordult elő. A romániai vasutak holnap adtnak át a forgalomnak. Galaczból és Brailából már nem igen költöznek ki a lakosok, sőt oda számosan visszatérnek, miután az oroszok a matsini Dunaágot a török flottila elől torpedók által elzárták.

Olaszország. A vatikan terveiről a „National-Zeitung” római levelezője a következőket írja: „A curia mesterleg manőverirozott s Európa általános helyzetének, és ellenei hibáinak ügyes felhasználásában Simeoni bíbornok államtitkár oly képességet tanúsított, mely a vatikáni politika legfényesebb tradícióira emlékeztet s a bíbornok számos ellen-ségét a vatikanban teljesen elnémította. Legyenek bár ezen eredmények csak futólagosak, azok mégis tényleg léteznek, és ez egy erkölcsileg és politikailag elveszett ügynél nem hagyható számitásán kívül, mert ezer és ezer feladott reményt újra megvalósítanak, s a clericális pártnak új erőt adnak. A vatikan az ő orosz ellenessége által megszerezte magának az angol tory-cabinet pártfogását, és ez utóbbinak, mely Olaszországban éppen nem bizott és bizik, alkalmat szolgáltatott arra, hogy a

pápai kérdést használja fel a keleti kérdésben. A mi Münchenben történik, azt önk igen jól tudják, az sem titok, hogy a vatikan Bécsben sokat képes kivinni. Az éppen itt időző Thurn Taxis Helen hercegnő az itteni magasabb körökben ezt nyíltan hirdeti, sőt egy alkalommal el is arulta magát, — kimondván, hogy a most szintén Rómában időző Coronini gr. tábornok, az elhunyt modenai herceg és Ferenc József egykori mentora, a pápánál mint Ferenc József bizalmas küldötté jár s a pápa által tényleg már két ízben fogadtatott. A vatikan győzelme Párisban előreláthatólag nem marad egymagában.

Franciaország. A francia kormányválságról a balközépi republikánusok közlönye a „Journal des Débats” a közetkezőleg nyilatkozik: „Miért ez előre nem látott harc? Miért e hirtelen támadás? Miért e provocatio, melynek hiába keresni indokait? Eleget hallottuk mondani a legutóbbi választások óta, hogy a képviselőház radikális és hogyha hamarjában elejét nem veszik, semmivé teszi a köztisztviselőket, fölforgat minden törvényt, tönkre teszi a kormányzat minden ágát, s az országot végromlásra juttatja. Hogy e javaslatok ösztintek voltak-e, vagy a partszenvédegy által sugallottak, nem keressük; de jogunk és kötelességünk nekünk, kik több alkalommal igen szigorúak voltunk a kamra iránt, követelni, hogy most tényeket és ne szavakat teket és ne szóbeszédet adjanak elénk. Igen, a mostani kamra fiatal, heves, tapasztalatlan, kevéssé szokott a feyelemhez és önkénytelenül hajlandó nagy eszélytelenségeket elkövetni; ezt elégszer kimondtuk, s ezt nem tagadjuk a jelen perczen sem. De a kikerülhetetlen hibák, melyektől egy országgyűlés sem volt ment működésének kezdetén, igazolhatják e az államfő által alkalmazott rendszabályokat? — Rendes körülmények közt nem mondják ki egy kamra fölcsalását, csak midőn oly hibát követett el, melyre vonakodik visszatérni, csak midőn vétkesnek és egyszersmind nyakasnak mutatja magát. Hol van a kamra ily hibája? Hol van azon vétek, mely benne megrögzött, s mely lehetlenné teszi az eszély és mérselet utjára visszatérést, a végrehajtó hatalom minden erőfeszítése mellett is?”

Románia. Az Alután át már 20 ezer román nyomult Kis-Olahorszába. Károly fejedelem Kis-Olahorszába utazott, hogy szemlét tartson az ottani csapatok felett s valószínűleg négy nap múlva tért onnan vissza. A román hadak főparancsnokál Lupu tábornok nevezett ki; adlatusa egy porosz ezredes, kinek névét még titokban tartják. Az Alután nagyobb átvonulások s hadi szerek szállítása mindaddig nem történhetik, míg az áradás — szétrombolta Aluta hid helyre nem állítatik.

Szerbia. Belgrádból május 22-ről a következő táviratot vette a „Times”: „Az itteni legmagasb körökben bizonyítékokkal bírnak arra nézve, hogy Ausztria-Magyarország s Oroszország között conventio s a legteljesebb egyetértés létezik, s ennek folytán az orosz csapatok jelenleg nem szállják meg a szerb területet. — Milan fejedelem kiséretében Risztics is Bukarestbe fog utazni, hogy ott a czárnak előterjesztést tegyen. — y.

HIRHARANG.

* **Megyénk főispánja** a megye éjszakai részét pusztító árvizekhez kormánybiztosnak kinevezetvén, tegnap a veszélyeztetett helyekre elutazott.

* **Alispánunk** a Maros vidékéről tegnap reggel haza érkezett, a központi választmány ülésén elnökölt, s azonnal ismét elutazott az Aranka vidékére.

* **Szent-Mártonról** tegnap távirat érkezett az alispáni hivatalhoz, mely szerint az ivándai tornyosgát kivágása és fentartása körül a szent-mártoniak és jánosföldiek között véres verekedés támadt, melynek 8 emberélet esett áldozatul; a megyei főügyész, mint alispáni helyettes kiküldetett és katonaság rendel-tett oda.

* **Árviz.** Torontálmegyét az elemi csapások évenként felkeresik. Magyarországnak egyetlen kivétel Kanaanja néhány év óta, természetesen alig élhetek mellette a lakosok most, hogy jó termésre lett volna az egyszerű nyolcz év óta kitálat elvitte, illetőleg előlított a romboló árviz. — A Tisza, Maros, Temes, Bega, Berzava roppant áradása folytán Uj-Szeged, Perjámos, Rác-Szent-Péter, Béba, Szőregh az ár által el vannak öntve, s midőn e sorokat írjuk, a legnagyobb veszélyben forognak Török-Kanizsa, Padé, Beodra, Török-Becse, Szaravolla, Egres, Nagy-Szent-Miklós, Csanád és Kis-Zombor. A megye alispánja és Poroszkay Béla főügyészünk a veszélyes helyeken személyesen megjelentek, hogy erélyes intézkedéseik által, a mennyire emberi hatalom által lehetséges, segédelmet nyújthassanak. S hála az égnek, hogy Uj-Szeged, Szőregh, Perjámos, Rác-Szent-Péter, Béba kivételével a többi veszélyes helyeken roppant munkacserével az árvizet eddigelé sikerült megtartani s hisszük, hogy miután a Maros apadóban van, a veszély talán el is lesz hárítható. Fajdalm, hogy Uj-Szeged és környékének csak romjai látszanak. Az utcákbán a házak, néhány kivételével, mind összeromlottak, s néhány ezer ember van jelenleg hajlék nélkül. — S azért tisztelettel kérjük megyénk lakosait, hogy e szegény szerencsétleneket, a mennyire lehet-séges engedi, könyörödmányaikkal segíteni sziveskedjenek. Lapunk szerkesztője is szívesen elfogad adományokat, s azt nyilvános

nyugtázása mellett rendeltetési helyére át is fogja küldeni.

* **Tisza vize.** Örömmel tapasztaltuk, hogy a tegnapi nap folytán a Tisza vize három hüvelyknyit apadt. Később tudtuk meg ez apadásnak okát, a mely nem volt más mint azon töltésszakadás, mely a bácskai oldalon Csuroghnál mintegy 75 öl hosszabbán történt, s ott elborítva vagy 32 ezernyi hold területet. (E töltésen Magyar-Franko-Bank szakadatul szorgalommal dolgoztatt. Szerk.) Szegedről a mai kelettel megnyugtatóbb értesítést kaptunk, a mennyiben a Tisza ott két hüvelyknyi apadást jelez.

* **Nagy veszély.** Mint tegnap értesültünk, Beodrán, Padén, Bocsáron és a szomszéd-községekben nagy rettegésben élnek az „Aranka” áradása miatt. Alispánunk a veszélyeztetett helyekre már el is utazott. — Főispánunk ő mőtődsága pedig Nagy-Szt.-Miklóst, Oroszlámost, Bessenyt, Valkányt stb. e napokban fogja meglátogatni.

* **Időjárásunk.** Nehány nap óta kellemes nyári meleg napunk van. A repce vágása több helyen megkezdett, a vetések a legszebb reményekre jogosítanak. A kukoriczkapalás erősen folyik.

* **Tömeges panasz.** A n.-becskereki réti hasznobérlők panaszt emeltek a megyénél, hogy az elleméri réti földekről a víz reájok folyik. Ez ellen ugyan kar volt panaszkodniok, mert ez emberemlékezet óta mindig ott folyt keresztül az écskai tóba. S aztán azt is tudhatnák, hogy a vizet lefolyásában gátolni senkinek sem szabad. (Sokan tudják ezt jól, de nem akarják megérteni! Szerk.)

* **Érdekes munka.** Batorfi Lajos, a „Zala-Somogyi Közöny” érdemes szerkesztőjéről egy érdekes munka jelent meg „Konstantinápolyi és vissza” cím alatt. Ara 1 ft. Ajánljuk olvasóink figyelmébe. A munka szerkesztőségünkben is megrendelhető.

* **A Tisza állása Török-Becsén.** A május 12-én beállott apadás óta nem kö-zültök a vizállás hiv. kimutatását, azon reményben, hogy e rovatunk már kevéssé fogja az olvasóközönséget érdekelni. Azonban szomorúan csatlódtunk. Május 15-dike óta oly mervekben kezdett a Tisza ismét áradni, hogy már 26-an emberemlékezet óta a legmagasabb áradás állott be. Az arányok, melyekben az áradás jelentkezett itt következők:

Május	12-én	19'	5"	=	61 1/4	centimeter.
"	13-án	19'	5"	=	61 1/4	"
"	14-én	19'	5"	=	61 1/4	"
"	15-én	19'	6"	=	61 3/4	"
"	16-án	19'	7"	=	61 3/4	"
"	17-én	19'	7"	=	61 3/4	"
"	18-án	19'	7"	=	61 3/4	"
"	19-én	19'	8"	=	62	"
"	20-án	19'	9"	=	62 1/4	"
"	21-én	19'	9"	=	62 1/4	"
"	22-én	19'	9"	=	62 1/4	"
"	23-án	19'	11"	=	63 1/4	"
"	24-én	20'	4 1/2"	=	64 1/4	"
"	25-én	20'	7 1/2"	=	65 1/4	"
"	26-án	20'	11 1/2"	=	66 1/4	"
"	27-én	20'	8"	=	65 1/4	"
"	28-án	20'	3"	=	64 1/4	"

Folyó hó 26-án virradóra beszakadt a Franyóval szomszédos ó-becsei töltés, a Tisza jobbpartján; 27-én pedig ugyancsak a Tisza jobbpartján a csuroghi töltés szakadt be. Az inundationális terrenum, melyre mindkét szakadással a Tisza roppant zugással ömlik le, hallomás szerint közel 20.000 holdra megy. E partszakadások óta, de a mindenféle beállott apadás folytán is, szemlatomást alább száll a víz. A védelmi munkálatok ugy a török-becsei, mint a franyovai vonalakon dícséretes buzgalommal s a lehető legnagyobb erőfijetéssel folytattanak. Staics és Issekutz szolgabírák, Urbán Andor t. szolgabíró, a becei és franyovai városi előljáróság, mindkét helység polgárságával együtt éjjel-nappal fáradoztak munkálkodni a töltések emelésén s erősítésén. Óhajtható, hogy a teljes apadás bekövetkeztével, még két lábnyira felemeltesenek mindenütt a Tisza töltéseit.

* **Boldog álom.** Lapunk előlötti számban helyet adtunk egy levélnek, melyben „több franyovai lakos” azt a curiosumot beszéli el megtörtént dolog gyanánt, hogy a franyovai lakosság május 2-dikán, midőn a község felett orkászertű vihar duhögött és a Tisza hullámzó árja azt előntéssel fenyegette, „egész nyugodtan pihent fekvő helyén.” Mondják továbbá, hogy azon alkalommal a harangokat is félreverték, hogy „az előre való gondolkozásból a netalán megtörténhetőt töltésétszakítása esetében a munkaerő kéznél legyen!” Hanem mindezen sok láma és zaj nem verte fel a franyovai lakosságot az ő álamból, mert az „egészben nyugodtan pihent az ő fekvő helyén!” Az ilyen álom irigylendő csendes, boldog álom. Prosit!

* **Eltűnt huszárok.** A bécs mellett táborozó huszárezredek egyikéből hetenöt aliszit eltűnt fegyverestől. Mint hírlík, a Törökországban alakítandó magyar legióhoz mentek el.

* **Egy harpagon** halt meg a napokban Török-Becsén 86 éves korában; neve Kovácsics Tamás, jammiczai horvátországi születésű. Még deli fiatal korában került Becsére, hol az évek hosszú során át fedhetlen becsületességgel és hűséggel szolgált mint kormányos a zimonyi híres Spirák hajtón. Teljes életén át gyötörte magát a nyomorúság és véginség gondolatával; sokat fáradozott, küzdött és tapasztalt az életben, míg minden életta-

pasztalásiból azt a következtetést vonta: imádni a pénzt és senki iránt sem viseltetni bizalom-mal. Házasodni is csak 65 éves korában házasodott, nem a világ rendje szerint, hanem hogy legyen aki nyomorúságában vigasztalja és szolgálja. Neje, ki őt két évvel előzte meg a halál országában, erős gyanuban állott előtte hogy pénzt titkon elidegeníti és pazarolja. Mióta neje meghalt, leginkább csak babbal őt a szegény jámbor, mely költői eledelből aztán három napra való fazékkal főzetett magának. Pár héttel ezelőt megjelent a lelkesnél bocsánatot kérni, hogy a mult éjjel fel akarta magát akasztani, mert — ugymond — nincs már neki megező falatja. Pénzt, kötelezvényeit, váltóit és állampapírait a kályha alatti patkában fedezte fel nagy nehezen a leltározó bíróság. Hátrahagyott összes vagyonának értéke állítólag mintegy 12—15 ezer forintot tesz ki, mely sommáskára néhány horvátországi és felsőmagyarországi távoleső rokon-örököse mosolyog. Így élni és meghalni oh mily édes!

* **A hagymáz ellen.** A párisi „Le Siècle”-ban Netter így ír e betegség győgmódjáról, mely a következő: a szájj, torok és orr szorgalmassan nedvesítessék ecetes vízzel. Ez által e helyekről azon szervi részek, melyek mintegy rothadnak, és innen a test többi részébe is elterjednek — eltűnnek. Az ecetes víz előállítására a következő. Egy liter árpavíz, 100 gramm, közönséges ecet, 120 gramm méz. E vegyülettel nedvesítendő szájj, orr és torok. A nedvesítés mindannyiszor ismétlendő, valahányszor a beteg felébred. Egy hét elmúltával ugyan e szerrel nedvesítendő a beteg nyelve és foghúsa és a szerből néhány csepp szivacsra csepegtetve, az orra alá tartandó. Ha e győgmód azonnal használtatik, a betegség soha sem fog nagyobb kiterjedést nyerni. Szükséges, hogy ezen egyszerű és sikeresen alkalmazható győgmód a saját ulján általános ismeretessé tessenek, — Netter, a nancy-i orvosi szakosztály könyvtár-noka.

* **A lengyelek üldözése Romániában** orosz bujtogatás folytán egész erővel megindult. Így f. hó 11-ikén Krystofovics osztrák állampolgár és építészeti vállalkozó Gyurgyevóban elfogatott. Hasonló esetek azóta az ország minden részében fordultak elő naponta, miért is a lengyelek tömegesen hagyják oda Olahországot.

* **Midhat pasa,** mint a „La Presse” jelenti, incognito Párisban tartózkodik s több magas állású személyiséggel tanácskozik. A volt nagyvezér állítólag olyformán nyilatkozott, hogy Oroszország nagy nehézségek és igen kellemetlen meglepetésekre fog még ebredni.

* **A bécsi szt. István tornya inog.** Már régebben észlelik azt, hogy mihelyt a nagy harangot meghúzzák, a torony csusca elkezd inogni; ez ingások megejtett mérések szerint 15—20 centiméternyiek. Hogy a torony a megrepedéstől vagy egyéb veszélyeztetéstől megóvassék, a nagy harangot, mely zsákmányolt török ágyúkból öntetett 1711-ben, hallgatásra ítélték.

* **József főherceg,** mint a magyar honvédség főparancsnoka mellé tábornoki vezetéssel Kápolnai István őrnagy nevezetik ki; király ő felsége az erre vonatkozó okmányt hir szerint már aláírta. Kápolnay legképzettebb katonánk egyike.

* **Talált régiség.** Derezsény bars-megyei község határában, mint onnan írják, egy kiszáradt mocsár helyén évszázadok óta elcsúszott edényre bukkantak. Mindenikben kis gyermekesontokat és egy tollkést fedeztek fel. A tollkésről gyanítva, nagyon furcsa régiség (?) lehet az.

* **Egy pipa dohányt sem ér** a román hadsereg feyeleme, bármily nagyra legyenek is vele vitélő generalis urak. Kézzeleghatólag bizonyítva ezt egy osztrák-magyar tiszt, ki néhány évvel ezelőt Bukarestben időzött, megjelent egy katonai diszgyakorlaton, s nem győzőn hallgatni a mellette álló román tiszt dicsekedő nyilatkozatait, melyeket ez a legénység katonas magatartásáról mondott, fogadott a román tiszttel, hogy mindjárt felbontja ő a legközelebbi század sorait anélkül, hogy kardot rántana. A fogadás megtörtént, mire az osztrák tiszt mosolyogva dobta félig kiszivott szivarját a század elé. A hős román harcosoknak se kellett több, az a kis bagó ugy elvette eszükét, hogy huszan is kiugrottak a sorból, kapkodva utána. És ez éppen akkor történt, mikor a sorok előtt végig lovagló fejedelem már közelükben volt, tehát akkor mikor feyelemzett katona szemét sem meri hunyorítani.

* **Ő Felsége a király** — mint az „Ellenőr”-ben olvassuk, — tudakozást intézett a magyar kormányhoz az árvizek pusztítását s károk mibenléte iránt; egyszersmind 4000 forintot adományozott előlegesen a magyarországi árvizsújtottak felségelésére addig is, míg a szükséges segély mérve iránt a hiteles tájékozás meg lesz.

* **Király ő Felsége** üdvözlét és szerencsekívánatait a pápa ötven éves püspöki jubileuma alkalmából Larisch gróf fogja megvinni Rómába.

* **Mac-Mahon bukása.** Nem a köztársaság elnöke, hanem ennek legidősebb fia bukott egy nagyot. Egy vérmes lovon a boulognei erdőbe lovagolt ki és a faszor kezdetén a lo annyira ágaskodott, hogy a fiatal Mac-Mahon elvesztette az eszméletét, a nyeregéből kiesett és a földre bukott. Az elnök úr fia veszélyesen sérült meg.

* **Az igazságügyminiszter** a következő körrendeletet intézte az összes e. f. kir. törvényszékek elnökeihez: A magyar minisztertanács elhatározván, hogy oly állami vagy törvényhatósági nyugalmasított hivatalnokok, kik az e. f. bíróságok mellett rendszeresített végrehajtói állomásokért folyamodnak, ily állomásokra alkalmazhatók legyenek, anélkül, hogy ezáltal már élvezett nyugdíjukat elveszítsék, felhívom elnök urat, hogy a mennyiben a vezetése alatt álló kir. törvényszék területén jövőre nézve üresedésbe jövendő bír. végrehajtói állomásra ily egyének pályáznának, azokat az 1871. L. t. cz. rendelkezésének fenntartása mellett, javaslatát megtételénél mindenkor előnyben részesítse.

* **Rudolf trónörökös** külön udvartartást, mint egy bécsi lap jelenti, augusztus 21-ével kezdődik, s az erre vonatkozó intézkedések már a legközelebbi napok alatt befejezettek. Hír szerint a trónörökös főudvarmesterevé gróf Bombelles, ki eddig Ferencz Károly főherceg szolgálatában volt, fog ki-nevezetlni.

* **Az „Uj Dácia“** térképének fabrikálói erős kontrát kapnak a következő török teremben. — Bukarestből írja egy hazánkfi: Ezelőtt három héttel Torokországban voltam, megösmékedtem ajánlat utján a Dunavilajet összes pasáival, mert voltam a vilajet összes városában. T. k. pasa, a szultánnak ígéné közel rokona, azt mondotta nekem, midőn velem együtt Rutschukból Vidinbe utaztam: Uram! ha mi győzünk — és győzünk kell! mert ha veszítünk, eltart a háború 10 évig is, a vérenek folyni kell, mint itt az előttünk hömpölygő Duna foly, készek vagyunk a legiszonyabbat — egy népvándorlást előidézni, mindsem hogy magunkat Európából kibajassuk, de messze mentem, nem kerül erre a dolog. A magyarok velünk vannak, az európai zsidó (Anglia) érdekszüle rokonzenvét bírjuk. Ausztria-Magyarország érdeke a mi létünk, mert a mi elpusztulásunk tökéletes egy ausztria meg-

semmisülésével, tehát nekünk győzünk kell, abban nem kételkedem. Tehát ha győzünk, elveszszük a Szulimáig a muszka területünket, ezt Oláhországhoz csatoljuk, Oláhországnak nem megnyírjuk de tökéletesen levágjuk szárnyait, hogy többé fölemelkedni képes ne legyen, és az egykor létezett, de a térképről kitérő Romániát, egész a Duna torkolatáig jól értsen meg ön, Magyarországnak adjuk. Magyarországnak mondok, és nem az osztrák-magyar monarchiának. Mi nem kívánunk ezért egyebet, mint egy véd- és dacszövetséget, Magyarországnak legyen a Duna bal, a miénk a Duna jobb partja. Hogy e szövetség tökéletes legyen, megadjuk Görögországnak jószántunkból azt, miért ez az ország már oly régóta küzd, ezáltal ezt is jó barátunkká tesszük. Így aztán az osztrák-magyar monarchia Torokországkal egyetemben, úgy a germanizmus mint a szlavizmus fekélyes fegyverreit visszaverheti. Ezt mondotta nekem az ottoman állam egyik előkelő fia.

* **Krüzusok.** Az elhalt párisi Rothschild 1000 millió franknyi vagyont hagyott maga után, mely összeg = 800.000.000 márkával és százából ötlet 50.000.000 frank = 40 millió márká évi jövedelmet tesz ki. — A szintén nem rég elhalálozott Westminster marquis évi jövedelmét némelyek 800.000 font sterling = 16.000.000 márkára becsülik, mások csak felénnyire, minthogy a marquis javain sok adósság feküdt. Ez összeget ötlet kamatoztatva, a vagyon 16.000.000 font sterling = 32.000.000 márkát tenne ki. Az újvilágban még óriásabb vagyonokra akadunk. Mintegy 3 év előtt Jones szenator évi jövedelme, melyet nevedai ezüstbányáiból húzott, 5.000.000 dollárra = 20.000.000 márkára rugott, mi szintén ötlet kamatoztatva 100.000.000 dollárt = 400.000.000 márká vagyont tenne ki. — Hanem Jones is tulszárnyalta valaki. S ez Makay J. W., kinek ugyanezen bányáiból évi jövedelme 2.750.000 font sterl. = 13.750.000 dollár = 55.000.000 márká, mely összeg ötlet

kamatoztatva 55.000.000 font sterlingre = 275 millió dollárra = 1.100.000.000 márká vagyona rugna. Ha e jövedelmeket évek, hónapok, napok, órák percek és márkákban számoljuk, következő eredményre jutunk:

	Westminster, Jones,	Rothschild,	Makay.
évenként	16.000.000	20.000.000	40.000.000
havonként	300.000	1.650.000	3.500.000
naponként	43.000	45.000	120.000
óránként	1.800	2.400	5.000
percenként	30	40	80
			100

Az orosz czar 100.000 márká napi jövedelmével tehát Jones és Rothschild közé kerülne. Makay J. W. ur azonban, kinek vagyona percenként 100 márkával, másodpercenként pedig 1 márká 70 fillérel növekszik, jelenleg a világ leggazdagabb embere, ami annál csodásabbnak hangzik, ha meggondoljuk, hogy ez az úr 30 évvel ezelőtt még egy fillérel sem bírt; Irországban, 20 évvel ezelőtt, mint üzleti szolga került az „Egyesült-Államok“-ba, végre 16 évvel ezelőtt nyakig volt az adósságban.

IRODALOM.

A „**Vasárnapi Ujság**“ 1877. május 27-ki száma következő tartalommal jelent meg: Bésán József (arezképpel). — Deryné naplójából: „Cserny György“; a német és magyar színészet a fővárosban; a nevelés körüli hiányok; egy regény kezdete. — A visszakerült Corvinák (képpel) dr. Czobor Belától. — A szultán ajánló sorai a Corvinákban (képpel). — A kozákok bevonulása Krajovába (képpel). — „Servadac Hector kalandos vándorlása a naprendszeren át.“ Verne regénye (két képpel). — Adriai képek: Almisa; a habok titka (képpel) Herman Ottótól. — Mihály nagyherceg az ázsiai orosz hadsereg főparancsnoka (képpel). — „Az okos kigyó.“ Karczolat Junius Brutustól. — Phantasmagoria. Jókai Mór költeményeiből. — A m. tud. akadémia nagygyűlése.

— Irodalom és művészet, stb. rendes betirovatok.

A „**Vasárnapi Ujság**“ és „**Politikai Ujdonságok**“ előfizetési ára két hóra (május-június) 2 frt., — a „**Haboru-Kronika**“ című új képes vállalattal együtt 2 frt. 40 kr. — A „**Vasárnapi Ujság**“-ból teljes számu példányok újévtől kezdve még folyvást kaphatók évnegyedenként 2 frtjával, egyes havi füzetek 70 krjával.

A „**Haboru Kronika**“ 4-ik száma a következő tartalommal jelent meg: Az orosz sereg vezére (Nikolaj nagyherceg tábornokának rajzával s 12 orosz tábornok arc-képpel). Totleben, Nepokojicszky, Loris-Melikkoff, stb.). — A Dobrudza. — Torokország védejeje. — A támadó orosz hadsereg ereje. — A román katonaság fegyelme. — A montenegróiak kegyetlenkedése. — Orosz igazságszolgáltatása. — Milyen a török katona? — A „Lufti-Dselih“ török pán-czélós hajó légherobbanás. — Az első török győzelem. (A butami ütközet). — Szuchum-Kalé és bevétele május 14-én (térképpel).

Ezen lapra csupán a „**Vasárnapi Ujság**“, a „**Politikai Ujdonságok**“ és a „**Képes Néplap**“ előfizetési díjzethetnek elő s ezek részére a „**Haboru kronika**“ együtt fog szétküldetni a nevezett lapokkal, a következők külön előfizetési árak mellett: két hóra (május-június) 40 kr. — öt hóra (május-szeptember) 90 kr., nyolcz hóra (május-december) 1 frt. 40 kr. — A megrendelések az említett lapok kiadóhivatalához (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) intézendők.

Szerkesztői nyiltposta.

Bohn Károly tanító úrnak N.-Jécsán. Lapunk mindenki számára szívesen nyitva áll. A választ, ha az illem korlátai közt marad, közölni fogjuk.

H I R D E T É S E K.

3281. sz. k. i. 1877. **Hirdetmény.** (151—1.1)

Alulírt hivatal részéről közhírré tétetik, miszerint az 1877. évi III. és IV. osztályu kereseti adó, tőkekamat és járadékadó és a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adójának adótevéleit kitüntető jegyzék a városi számvétség irodájában az 1876. évi XV. t. czikk 18. §-a értelmében folyó évi május hó 26-tól kezdve 8 napon át mindenkinek betekínthetése kitérve leendő, s hogy az adó-kivető bizottság ezen adótevélet betárgyalására a városház nagytermében f. é. június 7-én működését megkezdendi és ugyanazon hó 30-án befejezendi.

Az adótevéleteknek a kivétő bizottság által leendő megállapítása a városház kapujára kifüggesztett adókötelesek sorrendje szerint történend. Ennek folytán felhívtnak az illetők, miszerint akár melyik adótevélet iránt netalán felhozandó panaszait vagy felszólalásait a fent kitétt idő alatt az említett bizottság előtt érvényesítsék.

Kelt N.-Beeskerekén, 1877. évi május 25-én.

A polgármesteri hivatal.

5698. sz. 1877. (145—3.3)

Árlejtési hirdetmény.

Torontálmege részéről közhírré tétetik, hogy a nagymélt. m. kir. belügyminiszter urnak f. é. márczius 24-én 12571. sz. a. engedélyezett, a székház és Napholtz-féle ház között levő görbe téglafalkerítésnek és börtönőr felügyelői lak homlokozatának lektantásta és újbóli felépítése úgy a járda kövezett iránti átengedés tekintetében f. é. június 6-án délelőtt 10 órakor a megye székház nagy termében nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók azon megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az írásbeli ajánlatok 250 ft. bánatpénzzel ellátva az árlejtésre kitért határidőt megelőzőleg 1877. évi június 5-én 12 óráig az alispáni hivatalhoz nyújtandók be, és az árlejtés befejeztével nyitvatnak ki későbbben benyújtott ilyen ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni. A szóval vállalkozók szinte a fenti bánatpénzt letenni tartoznak.

Az árlejtési feltételek a hivatalos órákban a megyei számvédoi irodában betekínthetők.

Kelt N.-Beeskerekén, 1877. évi május 14-én.

Torontálmege alispáni hivatala.

1146. sz. b. v. k. 1877. (146—3.2)

II. árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a n.-beeskereki kir. törvényszék teleknyvi osztályának 1876. évi szeptember 6-án 6842. sz. a. kelt végzésével a n.-beeskereki takaré- és előlegegyület mint részvénytársaság részére a nagy-beeskereki 1472. számú tjkönyvben Ernst Ignác tulajdonán felvett 14455 ft-ra becsült 1498. számú házra és tartozékaira nézve kitért első árverés sikertelen lévén, a második árverés 1877. évi június 15-ik napja d. e. 10 órára tüzetett ki.

Kelt N.-Beeskerekén, 1877. évi május 16-án.

Marianovich János, kir. bír. végrehajtó.

675. sz. k. ügy 1877. (137—3.3)

Pályázat.

Alólirott szolgabíró részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Torontálmege módosi szolgabírói kerülethez tartozó Horvát-Neuzina községében a volt jegyzőnek lemondása folytán üresedésbe jött jegyzői állomásra, a melylyel köveztendő járandóságok vannak összekötve, és pedig:

Felölös szerkesztő: Balás Frigyes.

Főmunkatárs: Dr. Szentkláray Jenő.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskerekén.

1. Kézpénzbeni évi fizetés 800 ft.
2. Utazási átalány a megye keretében 35 ft.
3. A megye területén kívül egy nap és egy éjjelre 3 ft.
4. Szabad lakás kerttel együtt.
5. Jegyzői irodának világosítására 15 ft.
6. Szabad legeltetés 2 drb. marhára és 4 drb. sertésre.

Végre örökös adásvevési szerződés után egyszerű felszerelésért 5 ft., haszonbéri szerződésért 1 ft., ketszerésért 2 ft., folyamodványért 1 ft., bizonyítvány és kötelezvényekért egy-egy darabért 50 kr., nyugtaért 10 kr., személyleírás, illetégek utazási bizonyítványért adókimutatói okmányért 10 kr. darab.

Ezen állomásnak választás utján betöltésére a helyszínen f. é. június 14-ik napjának, délelőtti 10 órája tüzetik ki határidőül.

Minél fogva a pályázni szándékozók ezennel felhívtnak, hogy az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-a értelmében, kellőleg felszerelt folyamodványokat, melyben a magyar, horvát vagy szerb nyelv írás- és olvasásbani tudata okmányilag kitüntetve legyen, legfeljebb a választást megelőző napig, ezen szolgabírósnál beadni el ne mulasszák. Módoson, 1877. évi május 3-án.

Zsuponszky Vladimir, szolgabíró.

Hirdetmény.

Van szerencsém a t. cz. gazda- és gabnakereskedő uraknak jelenteni, miszerint raktáromban nagy választéku és olcsó **buzaszakok, ponyvák és vásznak** vannak.

Ugyszinte zsákok olcsó illeték mellett nálam kikölcsönözhetők, számos megbízások ért kérve maradok

Tisztelettel

Schnitzler L.,

(149—2.2) a Jankovits-féle kávéház átellenében.

Levélből megrendelések pontos eszközlése.

Gyönyörű szép női ruhakelmék

a legdúsabb választékban

bámulatos olcsón

megszerezhetők

HAMBURGER ADOLF

divatáru-raktárából

Budapest,

koronahereceg-utca 8.

Minták ingyen és bérmentve.

Verordnet auf den Kliniken zu Wien, Paris, London, Amsterdam.

Durch 27 Jahre erprobtes Anatherin-Mundwasser von Dr. J. G. POPP.

J. G. Hof-Bahnarzt in Wien, Stadt, Wagnersgasse 2. Jedem anderen Zahnwasser vorzuziehen als wirftliches Präparat gegen Zahn- und Mundkrankheiten, gegen Fäulnis und Lockerwerden der Zähne, von angenehmem Geruch und Geschmack, fñhrt das Zahnfleisch und dient als unvergleichliches Zahnpulverreinigungsmittel. Dasselbe ist auch ein ausgezeichnetes Gurgelwasser für Halsleidende. — Preis pr. Flasche fl. 1.40, fl. 1.— und 50 fr.

Popp's Anatherin-Zahnpasta

zur Reinigung, Stärkung und Erhaltung der Zähne, Beseitigung des üblen Geruches und des Zahnfleisches. — Preis pr. Glasdose fl. 1.22.

Popp's aromatische Zahnpasta.

anerkannt seit einer Reihe von Jahren als das vorzüglichste Mittel für Pflege und Erhaltung der Mundhöhle und der Zähne. — Preis pr. Stück 35 fr.

Popp's Vegetabilisches Zahnpulver.

Es reinigt die Zähne, entfernt den so lästigen Zahnstein, und die Gahrung der Zähne nimmt an Weichheit und Zartheit immer zu. — Preis pr. Schachtel 63 fr.

Dr. Popp's Zahnplombe

zum Selbstausfüllen beliebiger Zähne.

Zur gefälligen Beachtung!

Zum Schutz vor Fäulnis wird das P. T. Pulverum aufmerksamer gemacht, daß jede Flasche außer der Schutzmarke (Firma, Waage, und Anatherin-Präparate) noch mit einer äußeren Hülle umgeben ist, welche im deutlichen Wasserdruck den Reichthum und die Firma zeigt.

Zu haben in: Gr.-Vestfeler bei Josef Keller und Joh. Kefly, Apoth., Th. Miesch und Hermann Weiß; A. B. Demetrowits, Apoth.; Belgrad: D. Mitinowitsch und Drastoff, Apoth.; Futtat: Juid, Apoth.; Gr.-Kittinda: Knebel und Fafich, Apoth.; Luga: Swoboda, Apoth.; Mitrowitz: Heisberger, Apoth.; Mosca: Jozowits, Apoth.; Neufag: Grottinger, Wladisch, Apoth.; Oraschitz: v. Knoblauch, Apoth.; Julius Schönel, D. Defer; Pancsova: Nitolis und Dimitrowits, Gräf, Apoth.; Joannowitsch und Jankowits; Bárdány: Gürtler, Apoth.; Peterwardein: Fr. Deobata, Apoth.; Semlin: A. D. Joannowits, Dimitrowits, Kaufm.; Temesvár: K. Faber, C. Defer, Apoth.; Titel: Georgiewitsch u. Comp.; Tör. Becse: Belinda; Topolva: F. v. Sárány, Apoth.; Vukovar: Kirchbaum, Apoth., Th. Stanis; Werisch: Melcerowits, Strach, Apoth.; Josef Blum; Ung.-Weißkirchen: Fr. Ant. Reigl, Weichs, Bauer; Zombor: Marimowits, Apoth.; Popowits, Falcioni, Seindbofer; Zenta: Heißler, Apoth.

Van szerencsém tisztelettel jelenteni, miszerint már mindennemű

ásvány-és gyógyforrási vizek

nálam megjelentek és friss minőségben kaphatók, úgy mint: rohitschi, szulini, szolyvai, parádi, borszéki, billini, karlsbadi mühlbrunni, schlossbrunni és buzogó, marienbadi kreuzbrunni, giesshübl, halli jódforrás, gleichenbergi, selti, buziási és a Mattoni-féle budai királyforrás keserűviz, ugyszinte ugyanott olcsó áron kapható friss ementhali, jó groji és kitünő lipiói sajt, ugyszinte nagy-szebeni szalámi.

Tisztelettel

Schnitzler L.,

a Jankovits-féle kávéház átellenében.

(150—2.2)

N.-Be

(Hogy tes

Szolc

ember na

nusit, a

nusabb,

leginkab

A ké

és bankj

lomben a

netel. E

hogy a

dögnek,

kanak.

S val

alatti poli

Egy

Mert

velezője

a Dalma

melyik ha

vette. ho

regnek l.

messze,

Tehat

fix und fe

Valam

nia megsz

arra még

ez intézk

történnék;

képzelné a

káplár hírl

miként nek

hogy micz

be“; sőt

mi fog ed

Már e

politika, d

rünk. E

rangozni,

látta saját

Hanem

rad igaz m

mulaerum

megítelni a

Továb

allítása, h

barát voln

Mutatja az

trák korn

vezér ellen

utját állta

pániának.

Az ug

nem egyh

vért akarn

den áron f

Mi azo

azon leszi

sok ne sike

— A tar

telezettség

miniszter a köv

tettel a m. ki.

idejére, valam

lás, és közösk

rendelem: hogy

kik mint szab

fokozatukhoz k

tendők, — a te

és szeptember

tartamra hivand

A tanárok

ségessé valónd

béttel a gyakori

(igazgatóság, ka

közlendő, s egy

időtartama is tu

A legénys

tanárok és tanít

A fegyver

badsgólt álloma

ség alapszabály

— a legénység

az 1873. évi XX

dók be, előbbie